

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Zakopanem II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Janusz Kukła

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Marciszewska

po rozpoznaniu w dniach 15 grudnia 2020 r. sprawy

T. S.

s. L. i D. z d. J.

ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 17 kwietnia 2019 roku do 19 marca 2020 w Z., uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego w kwocie po 450 zł miesięcznie na rzecz córki G. S., wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w Zakopanem, sygn. akt III RC (...) z dnia 7 września 2015 roku, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, narażając córkę G. S. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 i 1a kk

I. uznaje oskarżonego T. S. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej, stanowiącego przestępstwo z art. 209 § 1 i 1a kk i za to na mocy art. 209 § 1a kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego T. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 190 (sto dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych w tym kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 331/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub			

art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. S.	w okresie od 17 kwietnia 2019 roku do 19 marca 2020 w Z., uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego w kwocie po 450 zł miesięcznie na rzecz córki G. S., wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w Zakopanem, sygn. akt III RC (...) z dnia 7 września 2015 roku, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, narażając córkę G. S. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Małoletni pokrzywdzona G. S. jest córką oskarżonego T. S..	1. odpis skrócony aktu urodzenia	10	
2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 17 września 2015 r. wydanym do sygn. akt III RC(...) w sprawie z powództwa Z. S. działającej imieniem małoletniej G. S. przeciwko T. S. dotyczącej zasądzenia alimentów, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz córki G. S. alimenty w kwocie po 450 złotych miesięcznie.	2. odpis wyroku Sądu Rejonowego w Zakopanem III RC (...)	11	
3. Pomimo ciężącego z mocy art. 133 § 1 k.r.o na oskarżonym T. S. obowiązku alimentacyjnego, oraz wskazanego wyżej orzeczenia sądu oskarżony uporczywie uchylał się od jego wypełniania. O powyższym świadczą zapadłe już wcześniej wobec T. S. dwa wyroki skazujące Sądu Rejonowego w Z. w sprawach o czyn z art. 190§1 i §1a kk zarejestrowanych pod sygn. IIK (...) i IIK (...), gdzie pokrzywdzoną również była małoletnia córka oskarżonego G. S..	3. odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Zakopanem sygn. IIK (...) i IIK (...)	52-53	

<p>4. Pomimo powyższego oskarżony w dalszym ciągu uporczywie uchylał się od wypełniania obowiązku alimentacyjnego względem córki nie uiszczając na jej rzecz w okresie od 7 kwietnia 2019 roku do 19 marca 2020 r. alimentów w kwotach po 450 złotych miesięcznie. W inkryminowanym okresie czasu łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekraczała równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych. Oskarżony nie tylko nie płacił należności ale też nie interesował się losem córki. małoletnia pokrzywdzona w powyższym okresie nigdy nie otrzymała żadnego prezentu, pieniędzy, czy też jakichkolwiek rzeczy niezbędnych do codziennej egzystencji. Sytuacja materialna córki oskarżonego, a także jej matki była trudna. Małoletnia pokrzywdzona pozostawała i do dnia dzisiejszego pozostaje na utrzymaniu matki. Matka pokrzywdzonej zmuszona była korzystać z pomocy jej rodziców którzy wspierali ją finansowo oraz z pomocy matki oskarżonego u której małoletnia czasami przebywała. Z racji nie wywiązywania się oskarżonego z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego, Z. S. pobiera świadczenia</p>	<p>4. częściowe wyjaśnienia oskarżonego T. S.</p>	<p>39-40</p>	
--	---	--------------	--

alimentacyjne z Funduszu Alimentacyjnego.			
5. zeznania świadka Z. S.	14-15, 54-55		
6. pisma MOPS w Z. i K.	1-3, 12-13, 28-30		
7. informacja od Komornika Sądowego	19-23		
8. informacja z Grodzkiego Urzędu Pracy K.	26-27		
5. Oskarżony był uprzednio karany sądownie za czyny z art. 190§1 i §1a kk.	9. karta karna	41-42	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1.1	1. odpis skrócony aktu urodzenia	Dowód w całości wiarygodny, sporządzony przez uprawnione do tego osoby. Wynika z niego okoliczność iż małoletnia pokrzywdzona G. S. jest córką oskarżonego T. S.. Żadna ze stron nie kwestionowała powyższej okoliczności.	
1.1.1.2	2. odpis wyroku Sądu Rejonowego w Zakopanem III RC (...)	Dowód w całości wiarygodny. Z jego treści wynika, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 17 września 2015 r. wydanym do sygn. akt III RC (...) w sprawie z powództwa Z. S. działającej imieniem małoletniej G. S. przeciwko T. S. dotyczącej zasądzenia alimentów, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz córki G. S. alimenty w kwocie po 450 złotych miesięcznie.	
1.1.1.3	3. odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Zakopanem sygn. IIK (...) i IIK (...)	Dowody są w całości wiarygodne. Z ich treści wynika, iż pomimo ciążącego na oskarżonym T. S. obowiązku alimentacyjnego, oraz wskazanego wyżej orzeczenia sądu oskarżony uporczywie uchylał się od jego wypełniania. Wobec T. S. już wcześniej zapadły dwa wyroki skazujące Sądu Rejonowego w Zakopanem w sprawach o czyn z art. 190§1 i §1a kk zarejestrowanych pod sygn. IIK(...) i IIK(...), gdzie pokrzywdzoną również była małoletnia córka oskarżonego G.	

		S.. Żadna ze stron nie kwestionowała okoliczności zawartych we wskazanych wyżej orzeczenia sądu.	
1.1.1.4	4. częściowe wyjaśnienia oskarżonego T. S.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w części w której przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego korelują z całością pozostałego materiału dowodowego i stanowią w zasadzie okoliczność bezsporną.	
5. zeznania świadka Z. S.	Zeznania świadka są w całości wiarygodne. Świadek zeznawała w sposób logiczny i spójny. Jak zeznała, pomimo ciążącego na oskarżonymi obowiązku alimentacyjnego jak również zapadłych wcześniej wyroków skazujących T. S. w dalszym ciągu nie łoży na utrzymanie swojej małoletniej córki. Wszelkie potrzeby dziecka zaspakajane są przez świadka Z. S., którą wspierają jej rodzice oraz czasami pomaga w opiece matka oskarżonego zamieszkała na terenie Z.. Świadek zeznała, iż małoletnia pokrzywdzona widziała ostatni raz oskarżonego około 2-3 lata temu, kiedy to dostała od niego czapkę i poszła z nim na spacer. Jak zeznała, oskarżony nie interesuje się losem		

	<p>dziecka, nie płaci też alimentów bo „nie chce”. W toku bezpośredniego przesłuchania świadka, Sąd nie dopatrzył się przyczyn, dla których miałby jej wiary odmówić.</p>	
6. pisma MOPS w Z. i K.	<p>Wskazane dowody z dokumentów są wiarygodne i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Z treści tych dokumentów wynikają okoliczności, o jakich mowa w tych dokumentach. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i nie budzą wątpliwości co do swojej autentyczności, co sprawia, iż zasługują one na uwzględnienie.</p>	
7. informacja od Komornika Sądowego	<p>Dowód w postaci tego dokumentu jest w całości wiarygodny, żadna ze stron nie kwestionowała okoliczności w nim zawartych. Z jego treści wynika, iż oskarżony T. S. jest dłużnikiem alimentacyjnym, jednak prowadzone wobec niego postępowania egzekucyjne są bezskuteczne a on posiada aktualnie zadłużenia z tytułu nie płacenia alimentów w kwotach kolejno 34.964,84 zł oraz 34.704,33 zł. Tytułem spłaty istniejących zadłużeń oskarżony dokonał dwóch wpłat w miesiącach czerwcu i lipcu 2019 r w kwotach po 100 złotych.</p>	

8. informacja z Grodzkiego Urzędu Pracy K.	Dowód wiarygodny, sporządzony przez uprawnione do tego osoby. Z jego treści wynika, iż oskarżony figuruje jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku a w inkryminowanym okresie czasu nie otrzymał skierowania do pracy za pośrednictwem urzędu.		
1.1.1.5	9. karta karna	Powyższy dowód ma jedynie znaczenie dla wymiaru kary, ale oczywiście nie dla ustalenia sprawstwa oskarżonego. Obrazuje okoliczności, o których w nim mowa, sporządzony został przez uprawnione osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała uwidocznionych w nim treści.	
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	4. częściowe wyjaśnienia oskarżonego T. S.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom T. S. w części w jakiej wskazywał, iż bardzo chciałby łożyć na swoją córkę. Co prawda z dokumentacji zalegającej w aktach sprawy wynika, iż oskarżony figuruje jako osoba bezrobotna bez	

prawa do zasiłku, a ponadto w dokumentacji komorniczej widnieje zapis o bezskuteczności prowadzonych wobec niego egzekucji. Jednak zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie, stanowią jedynie swoistą próbę wytłumaczenia swojego przestępczego zachowania w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej. Wskazać bowiem należy, iż pomijając fakt finansowy, oskarżony w żadnej mierze nie interesuje się losem córki, nie dzwoni do niej, nie odwiedza, nie wspiera na co dzień choćby dobry słowem, co wynika z zeznań matki dziecka – świadka Z. S.. Taka postawa oskarżonego świadczy o niechęci partycypowania nie tylko w kosztach utrzymania ale także w sprawach życia codziennego jego małoletniej córki. Wobec powyższego Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego odnośnie deklarowanych chęci łożenia na utrzymanie małoletniej G. S.. Na marginesie zaznaczyć trzeba, iż skoro oskarżony jest osobą na tyle schorowaną, iż nie może podjąć pracy poza domem, zawsze może znaleźć pracę dorywczą, którą można wykonywać w domu, która nie wymaga nakładu sił fizycznych, a będzie przynosiła, choćby minimalny dochód, który mógłby przekazać na

		utrzymanie własnego dziecka.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	T. S.
Zwiążle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Dokonując analizy prawnej przedmiotowego zdarzenia uprawnione są następujące uwagi. Zgodnie z art. 209 § 1 kk „Kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku", oraz typ			

kwalfikowany, zagroony surowsz kar, w art. 209 § 1a k.k., który mwi: „Jeeli sprawca czynu okrelonego w § 1 naraa osob uprawnion na niemoono zaspokoienia podstawowych potrzeb yciowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolnooci albo pozbawienia wolnooci do lat 2”.

Oceniajc calokszalt zgromadzonego materiau dowodowego zgodnie z zasadami logiki i dowiadczienia yciowego, ze szczegolnym wskazaniem na tre sc wyasnien przyznajacego sie do winy oskarzonego oraz zeznan swiadka Z. S. oraz dowody w postaci dokumentow tj. odpisu skroconego aktu urodzenia, odpisu wyroku Sadu Rejonowego w Zakopanem sygn. III RC (...), pism z MOPS w Z., pisma z Grodzkiego Urzadu Pracy K., dokumentacji komornika sadowego, majac na uwadze wyzej przedstawiona argumentacje sad uznal, ze oskarzony w okresie od 17 kwietnia 2019 roku do 19 marca 2020 w Z., uchylal sie od wykonywania obowiazku alimentacyjnego w kwocie po 450 zl miesiecznie na rzecz corki G. S., wynikajacego z wyroku Sadu Rejonowego w Zakopanem, sygn. akt III RC (...) z

dnia 7 września 2015 roku, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, narażając córkę G. S. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Nie zachodzą wątpliwości co do tego, że zachowanie oskarżonego stanowiło uporczywe uchylanie się od łożenia na utrzymanie osoby uprawnionej. Świadczy o tym forma winy - oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, że pomimo świadomości ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec córki nie podejmował on jakichkolwiek istotnych wysiłków, by skontaktować się z dzieckiem, dać jej wsparcie i pomoc w codziennej egzystencji. Co więcej pomimo tego, że oskarżony mógł postarać się o uzyskanie środków na pokrycie świadczeń alimentacyjnych, nie zrobił tego, tłumacząc iż nie może podjąć pracy gdyż nie może podnosić ciężkich rzeczy z uwagi na stan zdrowia i depresję. Zaznaczyć trzeba, iż skoro oskarżony jest osobą na tyle schorowaną, iż nie może podjąć pracy poza

domem, zawsze może znaleźć pracę dorywczą, którą można wykonywać w domu, która nie wymaga nakładu sił fizycznych, a będzie przynosiła, choćby minimalny dochód, który mógłby przekazać na utrzymanie własnego dziecka. Wskazać także należy, iż pomijając fakt finansowy, oskarżony w żadnej mierze nie interesuje się losem córki, nie dzwoni do niej, nie odwiedza, nie wspiera na co dzień choćby dobry słowem, co wynika z zeznań matki dziecka – świadka Z. S.. Taka postawa oskarżonego świadczy o niechęci partycypowania nie tylko w kosztach utrzymania ale także w sprawach życia codziennego jego małoletniej córki. Brak wątpliwości także co do tego, że oskarżony nie wypełniał ciążącego na nim obowiązku przez dłuższy czas, a co za tym idzie jego zachowanie było uporczywe. Zachowanie oskarżonego naraziło jego córkę na bezpośrednie niebezpieczeństwo niemożności zaspokojenia swoich podstawowych potrzeb, ponieważ matka pokrzywdzonej znajdowała się w trudnej sytuacji i w związku z nagannym postępowaniem oskarżonego zmuszona była korzystać nie tylko z pomocy swoich rodziców ale także z pomocy Funduszu

<p>Alimentacyjnego. Należy jednoznacznie przyjąć, że uchylanie się przez oskarżonego od obowiązku alimentacji miało charakter uporczywy. Przez „uporczywość” rozumie się zachowanie długotrwałe, powtarzalne, nacechowane złą wolą i nieustępliwością. W taki właśnie sposób zachowywał się oskarżony. Brak wątpliwości także co do tego, że oskarżony nie wypełniał ciążącego na nim obowiązku w okresie czasu od 17 kwietnia 2019 roku do 19 marca 2020 roku, a wskutek tego zaległości przekraczają równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych.</p> <p>W ocenie sądu powyższym zachowaniem T. S. wypełnił znamiona przestępstwa z art. 209 § 1 i 1 a kk, a вина oskarżonego nie budzi wątpliwości.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY,Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. S.	1	1	Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej stanowiącego występki z art. 209 § 1 i 1a kk na podstawie art. 209§1a kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za okoliczności obciążające sąd uznał fakt, iż oskarżony uporczywie uchylał się od wykonywania na

rzecz córki obowiązku alimentacyjnego, pomimo istnienia obiektywnej możliwości ku temu, narażając ją na bezpośrednie niebezpieczeństwo niemożności zaspokojenia jej podstawowych potrzeb. Nie można nie dostrzec, żełożenie na utrzymanie własnych dzieci należy do kategorii obowiązków elementarnych, a nie wyszukanych, a uchylanie się od takich obowiązków powoduje znaczną krzywdę po stronie osób uprawnionych. Ponadto obciążającą była uprzednia karalność oskarżonego z przestępstwa z art. 209§1 i §1a kk. Za okoliczność łagodzącą sąd uznał przyznanie się przez oskarżonego do winy, jednakże okoliczności tej nie sposób przeceniać bowiem wynika ona z całokształtu pozostałego materiału dowodowego.

Zdaniem Sądu, wymierzona oskarżonemu kara adekwatna jest do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zgodna z wymogami, o jakich stanowi art. 53 kk. Wymierzając ją wzięto pod uwagę, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec oskarżonego, oraz potrzeby w zakresie kształtowania

świadomości prawnej społeczeństwa.

Zatem, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, mając na uwadze podniesione powyżej okoliczności obciążające i łagodzące, zwłaszcza w postaci wysokiego stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu, ale także przyznania się do winy. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu i zgodna wymogami, o jakich stanowi art. 53 kk.. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia jego winy i zapobiegnie jego powrotowi do ponownej kolizji z normami prawa oraz spełni potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uświadomi konieczność przestrzegania norm prawnych i nieopłacalność ich naruszania. Zdaniem Sądu nie zachodziły w niniejszej sprawie wyjątkowe okoliczności, które mogłyby skutkować zastosowaniem wobec T. S. dobrodziejstwa w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Przeciwnie takiemu postąpieniu

przemawia postawa
oskarżonego, jego
właściwości i warunki
osobiste i dotychczasowy
sposób życia. Nie
można stracić z pola
widzenia, o czym
powyżej wspomniano,
że oskarżony był już
uprzednio dwukrotnie
karany za przestępstwa
z art. 209 kk wobec
małoletniej córki G.
S.. Powyższe przekonuje,
że czyn, którego
dopuścił się oskarżony,
poddany osądowi w
niniejszej sprawie nie
był ani incydentalny, ani
odosobniony, natomiast
sam oskarżony nie
wykazuje żadnego
poszanowania dla
obowiązujących norm
prawnych. Jak już
wspomniano oskarżony
miał świadomość
ciężącego na nim
obowiązku
alimentacyjnego, który w
sposób
nieusprawiedliwiony i
bezprawny zlekceważył.
W przekonaniu Sądu,
przedstawione argumenty
nakazywały orzeczenie
wobec oskarżonego kary w
takim wymiarze. Ponadto
zważyć należy, iż aktualnie
obowiązująca treść art.
69§1 kk, nie dopuszcza
w sytuacji oskarżonego,
możliwości skorzystania z
dobrodziejstwa
warunkowego zawieszenia
wykonania orzeczonej
kary pozbawienia
wolności, z uwagi na
karalność oskarżonego w
czasie popełnienia czynu

			będącego przedmiotem niniejszego postępowania.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	W ocenie Sądu zasadnym jest, aby oskarżony na zasadzie art. 627 kpk poniósł koszty sądowe we własnej sprawie, uznano bowiem, że przesłanki mogące skutkować zwolnieniem oskarżonego od ich ponoszenia, a o jakich stanowi art. 624 § 1 kpk,		

	nie zachodzą, a wręcz przeciwnie, jest wskazane, aby oskarżony, z uwagi na kierunek rozstrzygnięcia i jego sytuację majątkową, poniósł koszty procesu.	
1.Podpis		